

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

vestimento quodam; temperantia; iustitia; pietate ac reliquis virtutibus variegato, induit; utpote cultu vero Imperatori maxime conveniente. Adhuc divitias ad quas hominum vota suspirant, aurum scilicet & argentum, & quæcumque in admiratione habentur lapidum genera; lapides revera esse intelligit prorsus inutiles, & rem sine ullo fructu. Qualia igitur ista suapte natura sunt tanti ipse ea æstimat; nihil utiq; ad depulsionem malorum conducentia: Quam enim vim ac virtutem hæc habent vel ad sanandos morbos, vel ad mortem propulsandam: Verùm quamvis id ita esse apprime norit, tamen ad decentem ornatum subditorum causa iis utitur; animi vigore nihil ob hæc immutato; ridens eos homines, qui ob simplicitatem atq; imperitiam ista mirantur. Porro à crapula ac temulentia, & ab exquisitis cupediis, utpote quæ lutconum propriæ sint, abstinet atque abhorret; aliis ista convenire censens, non sibi. Hæc enim plurimum afferre nocumenti, & intellectui tenebras offundere, pro certo habet. His omnibus de causis Imperator, rerum divinarum scientia instructus, & ingenti animo præditus, ad res præsentis vita præstantiores adspirat, cælestem invocans Patrem; ejuſq; regnum omnibus votis desiderans; & cuncta cum singulari pietate faciens: universis denique imperio suo subiectis, quos velut optimus magister erudiendos suscepit, summi Imperatoris ac Dei notitiam tradens. Porro Deus velut pignora quædam futura remunerationis ei in antecessum præbens, tricennales ipsi coronas tribuit, felicibus annorum circulis contextas. Jamque ter-denis annorum spatii confectis, publicas populorum, seu potius totius mundi festivitates, universis hominibus celebrare concedit. Interim verò dum mortales floribus cognitionis Dei redimiti exultant, non absurdum fuerit cælestes etiam choros naturæ legibus incitatos, cum terrenis pariter gaudio exsiliere. Ipsumque adeo universorum Regem, instar optimi patris læticia affici credibile est, dum bonos filios Deum rite colentes videt; atque ob id maxime, principem auctoremque earum rerum, pluribus annorum curriculis honorare. Ad eò ut non jam satis habeat, terdenos annorum circulos imperio ejus tribuere: sed illud in longissimum tempus,

CAP. VI

μὴ τὴν Θείαν τῆ ψυχῆ ἀντιπεδωμένην σωφροσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ, εὐσεβείᾳ τε καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρεταῖς πεποικιλμένην, τὴν ἀληθείας πεπρωτὰ βασιλεὺς κόσμον περιλάσσωσιν. ἐπὶ μὲν πρὸς τέτοις τὰ τεμπούηλα τῶν πολλοῖς χεῖμα. χρυσὸν λέγω καὶ ἀργύρον καὶ ὄσα λίθων θαυμάζεται γενῆ, λίθους ἀνόθως ὑπάρχον ἀνωφελεῖς καὶ ἀχρηστοὺς ὑλικοῦ. τῆ φύσεως ὅλη ἡ ψυχάνει, τοιαῦτα δὲ ὄσα βλάπτει ἔδεν πρὸς κακῶν ἀλέξημα οἷά τε ὄντα βαθεῖν τὴν γὰρ ταῦτα πρὸς νόσων ἀπαλλαγῶν, θανάτου ἀποφυγῶν ἰσχύει: ὁμοῦ δὲ ὡς καὶ περιλάσσωσιν εἰδὼς ἐπισημόνως αὐτῶν τῆ χρονοπρὸς εὐπρεπῆλῶν ἀρχομῶν κόσμον, ἀπὸ ἀλογισμῶν διαλίθει. γελῶν ἰδὼς ταῦτα δὲ ἀποπόηλα φρονῶν ἐπισημῶν. κραιπλῶν γὰρ μὴ καὶ μετῆς τῆς περιτῆς καρυκείας, οἷα τὰ σεμαργοῖς οἰκείας, ἀπέχεται, περὶ τῶν ἑταίροις ταῦτα, ἀλλ' ἐχέαι ὅλα ἑσπλαγίσθηται. ἡμῶν γὰρ τὰ μεγάλα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς νοσημαυροῦν τὰ τοιαῦτα πέπεισαι τὰς δὲ ἕνεκα πάντων, ὅτὰ θεῖα πεπαυδὸς θυμῶν βασιλεῦς, καὶ τὰ μεγάλα φρονῶν, τῆ παρόντος ἡμῶν κρείττων ἔφεται, τὸν πατέρα καλῶν τῶν ἐπερανίων, καὶ τῶν ἐκείνης βασιλείας πατέρων, πάντα τε σὺν εὐσεβείᾳ πρᾶτῶν. ἡ τῶν σὺν αὐτῶ ἀρχομῶν ὡς ὑπὸ διδασκαλίᾳ πεπαιδευομῶν ἀγαθῶν, τὴν τῆ μεγάλα βασιλείας θεογνωσίαν περὶ ἀλλομῶν. Ὁ δεῦν ἡμῶν βασιλεῦς τὰ ἐχέαι περὶ ἀλλομῶν, τῶν ταετηρικοῦ αὐτῶ διανέμει ἐσφάνους, χρονοῦ ἀγαθοῖς περιόδοις ἀπτελεῖ ἕντας τῶν τε ἡδὴ δεκάδων περιελθῶν κύκλους, πᾶσι δῆμοις, μάλλον δὲ κοσμικῶς ἐορτάσας, πᾶσι ἐφίσησιν ἀνθρώποις ἐκτελεῖν. τῶν οἱ ἐπισημῶν θεογνωσίας ἀνθρώποις φαυδρωμένων, ἐκ τῆ σκοποῦ ἀνείη καὶ τὰς ἐν ὁρατῶν χρονοῖς φουσεῶς ἐλκομῶν, τοῖς ἐπισημῶν χαίρειν. αὐτὸν τε τὸν ἐπισημῶν βασιλεῦς πατρός ἀγαθῆ δίκην, ἐφ' ἣ οἱ ἀγαθῶν ἐκτελεῖσιν εὐφραίνεσθαι. καὶ ταῦτα μάλλον ταῦτα κατηγεμόνα καὶ τῶν ἀγαθῶν αἰτίων, πολλοῦ ἡμῶν οἱς γεραίρειν τιμαῖς ὡς μὴ ἀπαρκῶν ἐκτελεῖσιν ἐν δεκάσι περιόδοις τῆ βασιλείας. μὴ νειν δὲ ἀντὶ ἐπισημῶν μήκισον, καὶ ἡμῶν μακρὸν παραπέμπειν αἰῶνα. ἡμῶν & in ultimum usque ævum producat,

δ' ο σύμπας, ἀγήρωσ καὶ ἀτελεύτητος. ἔτ'
 ἀρχῆ, ἔτε ἀεὶ γραφῆ θνητῶν λογισμοῖς πε-
 φικῶς ὁρατῶς, ἀλλ' ἔδ' ἐν μέσῃ κέντρῳ λαμ-
 βάνει. ἔδ' ἐπὶ τὸν ὑπ' αὐτῆς λεγόμενον ἐφίει
 τοῖς ἐθέλουσι ἀεὶ ὁρατῶς, μήποτε τὸ μέλλον
 ἢ τὸ παρωχικὸς τε χρόνος τὸ μὲν γὰρ, ἔκ ἐστιν.
 ὁ δ' ἐπαρήλθε, τὸ δ' ἐ μέλλον ἔπω παρῆσι. διὸ,
 ἔδ' ἐπὶ τὸ δ' ἐγενῆ αὐτῆς λεγόμενον, ἀμανοή-
 ματι κ' ὄφρα, λόγῳ θ' ἀπὸν διαδοιδράσκει. ἔκ
 ἐπὶ δ' ἀλλῶς αὐτῆς ἑπιλαβείας, ὡς ἐς ὧτ' ὅ. ἢ
 ἢ τὰ μέλλοντα παροδοκαῖν, ἢ παρελθόντα
 σωσαῖν ἀνάγκη· ἀμα γὰρ ἐνοία διολι-
 δαρων, φεγγεῖ ἔλως ὁ σύμπας αἰὼν, ἔφ' ἐρει
 θνητῶν λογισμοῖς καὶ ὑπόσπασε. ἀλλ' ἀναί-
 νηταίτην ἀεὶ ἀτρετοῖς δελεῖαν. τὸν δ' αὐτῆ
 βασιλεία δ' ἀσπίδι ὁμολογεῖν ἔ παραίε-
 ται· φεγγεῖ δ' αὐτὸν ἑπὶ νῶτων ὀχέμενον, ἐνα-
 βρονόμενος τοῖς ἔξ αὐτῆς καλλωπίσμασι. ὁ δ' ἐ
 ἀναθεν αὐτὸν λυνοχῶν, ἔσειρῆ χροσῆ καλὰ τὸ
 ποιητικὸν ἐνδ' ἡσαμῆν ὅ. σοφίας δ' ἀρρήτη
 δεσμοῖς ὡσπερ τισιν ἡνίας χαλνώσας, μῆ-
 νας ἐν αὐτῶ καὶ χρόνους, καιροῦς τε καὶ ἐπαι-
 νους, νικτῶν τε καὶ ἡμερῶν ἀμοιβῆα διασή-
 ματα, σὺν ἀρμονία τῆ πᾶσι κατεβάλετο.
 ποιητικὸν αὐτὸν ὄρεσις κ' μέτροις περὶ δ' ἡσας ὁ
 μῆν γὰρ δι' ἐγγενῆς ὦν, καὶ εἰς ἀπεργὸν ἐκτε-
 νομεν ὅ. τὴν τε τῶ αἰῶν ὅ ἐπηγορίαν ὡσπερ
 αἰὼν εἰληφῶς, αὐτὸς τε αὐτῆ ὦν τοῖς μέρε-
 τιν ἐμφορῆς. μᾶλλον δ' ἀμφοῖς ὦν καὶ ἀδιά-
 σατος, εἰς μόνῳ εὐθείαν μηχανομεν ὅ ἀ-
 ξαῖ ὅ μῆσοις αὐτὸν διαλαβῶν τμήμασι, καὶ
 ὡσπερ εὐθείαν γεαμμῶν εἰς μῆκ ὅ τετα-
 μῆν διελὼν κέντρῳ, πόλυ πλῆθ' ὅ ἐν αὐ-
 τῶ κατεβάλετο· ἕνα τε ὄντα καὶ μονάδι
 παρεκασμένον, πάντοῖς κατεδ' ἡσατο ἀειθ-
 μοῖς. πολύμορφον ἔξ ἀμφοῖς τῶ ἐν αὐτῶ
 ποιητικὸν ἑσπασάμην ὅ μίαν μῆν γὰρ
 πρῶτα πάντα ἐν αὐτῶ τῶ ἀμορφον ὅ-
 λῳ, ὡσπερ τινα πάνδοχον ἔσαν ὕφισῆ
 δεύτερον δ' ἐν ὕλη ποιότητα, διωάμει
 δυάδ ὅ, εἰδ ὅ ἐξ ἀειδ' ἔς ἀπεγαζόμεν ὅ
 ἐποίησ' κειάδ ὅ δ' ἀειθμῶ τριχῆ δια-
 σατὸν, εἰς τε πλάτ ὅ καὶ μῆκ ὅ καὶ βά-
 θος, συνθετον ἔξ ὕλης κ' εἰδ' ἔς σῶμα κατεγ-
 λάξ ὅ. δ' ἡτῆς δ' ἐν δυάδος ἡντῶ στοιχείων ἑ-
 λεατῶν ἐπινοήσας, ἡν ὅδ' ὡρ' ἀερα. πῦρ, πηλῶς
 totorum numerum commentus; terram; aquam;

A porro integrum nec senescit unquam
 nec interit: ejulq; nec initium nec fi-
 nem mentes mortalium dispicere pos-
 sunt. Sed neque centrum suum perci-
 pi, nec tempus quod praesens nomina-
 tur comprehendi a quoquam sinit; ne-
 dum futurum aut praeteritum. Hoc e-
 nim non est, quippe quod jam transit.
 Futurum verò nondum adest, ac proin-
 de non est omnino. Praesens autem
 quod dicitur tempus, simul cum ipsa
 cogitatione ac locutione, immo etiam
 citius evolat. Prorsus verò ipsum tan-
 quam praesens apprehendere non licet.
 Nam aut futura exspectemus, aut praeterita
 contemplerur, necesse est. Quippe
 simul cum ipsa cogitatione fugiens
 elabatur. Hoc igitur totum aevum, mor-
 talium supputationibus subjici se mini-
 me patitur: sed servire illis recusat. De-
 um tamen Regem ac Dominum suum
 agnoscere non renuit; eumq; dorso suo
 infidentem vehit, ornamentis quae ab
 illo accepit, sese efferens. Ille verò è
 sublimi aevum regens, non aurea con-
 strictum catena, ut est apud Poetam,
 sed inexplicabilis sapietiae vinculis vel-
 ut habenis quibusdam vincitū ac frana-
 tum; menses ac tempestates; annos, &
 dierum ac noctium alternas vices cum
 admirabili quodam concentu in ipso
 constituit; variisq; terminis ac mentu-
 ris illud circumscripsit. Nam cum aevū
 suapte natura rectum sit, & in immen-
 sum tendens; dicaturq; aevum quasi *rei
 aevū*, id est, semper existens; cumq; ipsum
 suis partibus simile, aut potius partium
 ac distantiae expertis sit, ipsum quidem in
 rectum duntaxat productum augetur.
 Deus verò mediis ipsum segmentis dis-
 pertiens, ac velut lineam rectam in
 longū productam multis dividens pun-
 ctis, immensam in eo multitudinem
 conclusit. Cumq; unum esset & unita-
 ti simillimum, ille variis ipsum numeris
 illigavit, & ex informi multiforme il-
 lud effecit. Nam primum quidem
 informem materiam, quasi omnium
 substantiarum receptaculum in eo
 condidit ac substravit. Deinde in ma-
 teria qualitatem creavit binarii nume-
 ri potentia decorum faciens, id quod
 prius expertis erat venustatis. Posthac
 ope ternarii numeri, corpus ex materia
 formaque compositum, trium dimen-
 sionum capax fecit; longitudinis sci-
 licet, latitudinis & altitudinis. Tum ex
 geminato binario quaternariū elemen-
 torum numerum commentus; terram; aquam;

quosdam fontes ad hujus universi utilitatem produxit. Porro quaternarius denarium gignit. Unum enim; duo; tria & quatuor, denarium numerū absolvunt. Ternarius autem junctus cum denario, mentis spatium dedit. Mensis autē duodecim circuitionibus, Solis cursum absolvit. Ex quo annorum circuli & tempestatum mutationes, informe atque omni specie carēs eorum vario quasi colorum lumine distinxerunt, ad requiē & oblectationem eorum qui vitæ spatium decurrunt. Nam ut iis qui spe præmiorum impulsī, in sacris certaminibus cursu contendunt, intervalla stadiis distincta sunt: & quemadmodum longum iter ingresses, via publica mansionibus quibusdam & stadiis definita est, ne quis protracta in immensum expectatione alacritatem animi infringat: sic plane summus omnium Imperator Deus, totum ævum sapientiæ vinculis adstrictum moderatur, & instar aurigæ quocumque visum est ducit. Idem ille moderator universi, ævum antea expertæ figuræ, colorum venustate & amœnitate florum circumvestiens; diem quidem candore ac Solis radiis illustravit: noctem verò atro colore suffundens, stellarum luminibus quasi quibusdam aureis ramentis conspergit. Quinetiam accensa luciferi face, & lunaris luminis varietate; & astrorum splendidissimo cœtu, cælum omne tanquam ingens peplum multiplici colorum venustate exornavit. Aerem item cum è sublimi in profundum extendisset, eiusque ope totam orbis latitudinem ac longitudinem refrigerasset, omni avium genere decorari præcepit: cunctis per aerem commitantibus tam visibilibus quā invisibilibus, hoc velut immensum pelagus ad natandum aperiens. Terram denique cum in medio instar centri libravisset, Oceano circumdedit, cæruleo vestis suæ colore exultantem. Hanc verò posteaquam domicilium matremque ac nutricem omnium quæ in ipsa sunt animantium effecisset, & partim pluvialibus, partim fontium aquis irrigasset: omni plantarum ac florum genere virere ad humanam vitam oblectationem jusfit. Cumque in ea præstantissimū animal ipsiq; carum divinitati, ad imaginē suam formavisset; hominem scilicet, mente ac scientiā præditum, & rationis ac sapientiæ fetum; principatum ei atque imperium in reliqua quæ humi serpunt &

A ἀενάου εἰς ἡν ἰδὲ τὸ παντὸς περὶ αὐτὸν ἔστι
ρηγίαν τετρακτὺς δὲ γενεὰ δεκάδα· ἐν ἧς
δύο. τρία. τέσσαρα, τὸν δέκα συντεταγμένον
ἀριθμὸν· τριάς δὲ συμπλακίσα δέκα, ἡ
νὸς ἀνεῦρε φύσιν· μὴ δὲ τριπλάς δ' αὖ δεκά-
λις ἀεὶ ἰοδὸν ἐπήρη· ἐνθεν ἐναντιῶν κινή-
καρῶν τε μεταβολαί, τὸν ἀμορφὸν καὶ ἀεὶ ἐπι-
αἰῶνα, ὡς περὶ ἐν ποικιλίᾳ γραφῆς πολυ-
θῆς, ἐμόρφεν, εἰς ἀνάπαυλιν, θυμὸν ἰατρῆ-
ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ζωῆς διηπνεύοντων δρόμον
ὡς γὰρ καὶ τοῖς ἐπ' ἐλπίδι βραβεύων ἐν ἀγῶ-
B τούσ δρόμους διεξάνυσσι, σαδίοις ὡς περὶ τα-
διαστήματα. τοῖς τε μακρὰς πορείας ὁδοπο-
ρεῖσι, σαθμοῖς τισὶ καὶ σαδίοις ἀεὶ ἠραφιστοι-
λεωφόρος, ὡς ἀν' μη εἰς ἀπειρὸν τινεσιν ἀεὶ
δοκίαν ἐκτένων δποκάμοι τῆ ἀεὶ θυμῶν, τῶ
αὐτῶν δὴ ἰρόπον κίλὸν σύμπαντα αἰῶνα σὺ φῶν
δεσμῶς ὁ τῶν ὄλων βασιλεὺς περιελαβὼν, ἀ-
κὴ φέρει. ποικίλως ἠνωχῶν, ἢ καλῶς ἔχοντα
τῶ καταφαίνεται ὁ δ' αὐτὸς χρώμασιν ὡς
οἰσ καὶ νεαροῖς ἀνθεσι τὸν πῆν ἀεὶ ματῶν
ἀμφιεννὺς αἰῶνα, λευκὴν ἠνρέφαιδ ῥωμῶν
C μέρην, ἠλίω. νύκτα δ' ὑποσρωσας μελαντέρου
χρώματι, ὡς περὶ τινα χερσοῦ φη' ἠν ῥωμῶν,
σίλβαν ἐν αὐτῇ τὰς τῆ ἀεὶ ῥωμῶν λαμπρό-
νας ἐποίησε· φῶσφόρος δ' ἔξ ἀφ' ἧς λαμπρῶν
ἀκτῖνας, σελήνης τε ποικιλίαν φέροντασ
τεσῶ ὁδους πολυαγείσ τὸν σύμπαντα ῥωμῶν
νῶν, οἷον μέγαν πέπλον, παντοίοις γραφῆς καλ-
λεσῶ ἐξεφάνωσεν· ἀεὶ δ' ἐκτείνας εἰς ὅλη-
θος ἀνωθεν ἐξ ὕψους, πλάτη τε καὶ μεκῶ τε
σύμπαντ' ὁ κόσμῶν τῆ τέτε ἠν ῥωμῶν δὲ
νάμει, πῶλοῖς ἀπασιν ἀνῆκε μορφῶν, τῶν
ἀεὶ ὁ φερεμῶν ἀφανέσι τε καὶ ὡς περὶ
D μέγα πέλαγος ἐξαπλώσας διανηχῶν, ἠν
δ' ἐν μέσῳ κέντρει δίκλῶ σαθμοσάμοις, ἠν
κεανῶ τὰν τῶν περιελαβε. σμαραγδῶν τε πῶ-
τος ἐπ' αὐτῇ, τῶ τῆς περιεβολῆς κωνῶ ῥωμῶν
ματι καλλωπιζομένη· τὰν τῶν δ' ἐστῶν καὶ
τιθῆνὸν καὶ μητέρα ζωῶν ἀπάντων τῶν ὡς περὶ
τῆ καταδείξας, ὁμειοῖς τε καὶ πηγαίους κα-
μασιν ἀρδύσας, ἠλοάζειν παντοίοις καὶ φῶ-
τοῖς καὶ ὡς περὶ ἀνθῶσιν, εἰς ἐνθυμῶν ζωῶν
ἀπόλασιν ἐδωρήσατο· ζωῶν δ' ἐν αὐτῇ
τιμιώτατον καὶ αὐτῶ Θεῶ φίλον καὶ ἐπῶ-
να τὴν ἀπὸ πλασάμεν, ἠν καὶ ἐπῶ-
μῆς ἐπήρολον, λόγου τε καὶ σοφίας ἠν-
γονον, λογικὸν ἀνθρώπον, τῶν λοιπῶν ὡς περὶ

γλυπέπει καὶ νέμεται ἀρχικὴ δυνάμει κρε-
 τείν, τὸ τῷ ἔδωκεν ἄνθρωπον ὅ γδ ἴω αὐτῷ,
 ζῶν τῷ Ἰππὶ γῆς, τὸ θεοφιλέστατον. ὃ καὶ
 τῷ ἀλόγων γένει δαλεῦεν, οἷα παλῆς ᾧ δα-
 δεῖωκεν ἄνθρωπον, ὃ καὶ θάλατταν πλω-
 τῶν ἀνήκε, καὶ γλῶ παντοίοις φουτοῖς ἐσεφά-
 γασεν ὃ καὶ δυνάμεις Ἰπσημονικὰς εἰς
 παντοίων μαθημάτων ἑποδοχῶν, ἔδωκεν
 σατο ὃ καὶ τὰ ἐν βυθούτοις ἐξέπουτα, πτηνῶν τε
 τὰ μεταέρσια, ὑπὸ χεῖρα πεποίηται ὃ καὶ
 τὰς ἄβαντες δὲ καλύψε θεωρίας, δρόμους τε
 ἡλίας καὶ σελιῶν τρηπὰς, καθ' ὅδ' ἄς τε πλανή-
 των καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων ἐκφῆνας ἄνθρω-
 πῶν, ὃ μόνω τῷ Ἰππὶ μῆς, τὸν πατέρα γνωσ-
 κειν τὸν ἐπεράνιον, καὶ τὸν μέγαν, τὸ σύμπαν-
 τῶ αἰῶν ὁ βασιλεὺς γεγαίρειν ὕμνοις διε-
 τάξατο, ἀλλὰ γδ ἐπιτέτοις ἀπασιν ὁ κοσμο-
 ποιὸς, τὴν ἄσιν ἐνιαυτῆ τρηπὰς ἰὸν ἀπερῆον
 αἰῶνα παρὰ ζῶν. χιμερῆς μὲν ὥρας ἐὰρ
 παρὰ γὰρ ἄς. ἐὰρ δ' ἐνιαυσίων ὥρων ἀρ-
 γῆν, ἰσορροποῖς ἑλάντευσας ζυγοῖς καπέιτα
 ἐὰρ πολυκαρπία τὸν σύμπαντα ἐφάνω-
 σας αἰῶνα, θέρεις ἀκοῖ τῆτον μεταπαρὰ δ' ἔδω-
 κεν εἰς οἷα καμάτε διαναπέουτας, ἀνεκτῆ-
 σατο μετοπρωτῶ διαστήματι ὕγραις δ' αὐ-
 τῶν ὀμβρέων χιμερῶν φοραῖς ὡς πρὶν βα-
 σιλικὸν ἰσοσμήτων ἵππων, καὶ τοῖς δὲ αὐτῶ νό-
 μασι λαμπρῶν ἀπερῆα ἰορῶν, τοῖς τ' ἐξ ὕε-
 ῶν ἀνὰ κρῶς πῖνας ἀρδύμασιν, αὐθις αὐτῶν
 ἐὰρ ἐν παρὰ φύρῃς ἰσσι πύλαις ἐν τῆνδ' ἐν
 τῷ πάντος ἐνιαυτῆ κύκλω, ἰοαῖς δ' ἐσοφίας
 ἡνίας ὁ μέγας βασιλεὺς ὡδ' ἐπερῆσά μῆρος
 τῶ αὐτῶ αἰῶνα, ὑπὸ μείζονι φέρεδ' ἐ διετά-
 ξατο κυβερνήτη. τῷ αὐτῶ μονογενεῖ λόγῳ, τῷ
 δὴ κοινῷ τῷ ὅλων ζωτῆρῃ, τὰς τε πάντος πα-
 ρὰ δ' ἡνίας ὁ δ' οἷα παρὰ πατρός ἀγαθῆ
 τῶν κληρῶν ὑποδέεγμένῳ, ὁμῆτε τὰ πάν-
 τα ὅσα κῦτῶ ἐρανῆ εἰσω τε καὶ ἐκτός αὐτῶ
 περὶ λαβῶν ἐχει, μιᾶ σινδῆσά μῆρῳ ἀρμο-
 νία, εὐθεία περαίνει. σινδῆσά τα παρὰ φορα
 τοῖς κατα γῆν αὐτῶ λογικοῖς θεέμασιν ἐπι-
 σκοπεῖ μῆρῳ μέτρα τε ζωῆς τοῖς τὸν θνητὸν
 διανύσιν βίον διατρεμοθετήσας, παρὰ με-
 μελετῶν ἐν τῷ δ' ἐτα προοίμια τῆς ὑπὲρ τὸν
 νῦν αἰῶνα ζωῆς, ἀπασιν ἀνθρώποις συγκε-
 χῶρεκεν εἰνα γδ εἶναι καὶ ὑπερ τὸν παρόντα
 αἰῶνα θείαν καὶ μακαρίαν ζωῆν, καὶ τοῖς εὖ

A pascuntur animalia, concessit. Quippe
 Deus hominem præ reliquis terræ ani-
 mantibus amore complexus est: & tan-
 quam pater omne brutorum genus ejus
 obsequio ac ministerio deputavit. Hu-
 jus gratiâ mare navigabile effecit, ter-
 ramque omni plantarum genere exor-
 navit. Huic ingenium scientiis ido-
 neum, & omnium disciplinarum ca-
 pax largitus est. Huic animalia in pro-
 fundo natantia, & per sublime volan-
 tes aves, in manus tradidit. Huic cele-
 stium rerum scientiam & contempla-
 tionem aperuit, Lunæ cursus, Solis con-
 versiones, & errantium ac fixorum si-
 derum circuitus patefecit. Huic deniq; Soli
 ex omnibus quæ in terra sunt ani-
 mantibus, Patrem celestem agnoscere,
 & summum totius ævi Imperatorem
 laudibus celebrare, in mandatis dedit.
 Præter hæc omnia magnus ille mundi
 Opifex, immutabile ævum quatuor ani-
 ni mutationibus cinxit: hiemis quidem
 tempestatem terminans vere: ver autem
 quod anni tempestatum initium
 est, velut æquâ lance ponderans. Dein-
 de cum universum ævum multiplicibus
 veris fructibus exornasset, æstatis ardori
 illud tradidit. Postea verò velut laboris
 cessationem ac requiem concedens,
 autumnali intervallo ipsum refocilla-
 vit. Postremò velut regium equum, hu-
 midis hibernorum imbrium lapsibus
 ipsum abstergens, & ex alto fluentibus
 aquis politum ipsum ac splendidum
 reddens, & assiduis pluviarum irriga-
 tionibus pinguefaciens, rursus ipsum
 in veris constituit vestibulo. Adhunc
 modum summus omnium Imperator,
 cum ævum suum totius anni circulo hu-
 jusmodi divinæ sapientiæ habenis ad-
 strinxisset, præstantissimo moderatori
 illud regendum tradidit, unigenito sci-
 licet Verbo: cui utpote communi om-
 nium rerum Conservatori, hujus uni-
 versi habenas commisit. Ille verò velut
 hæreditaria forte ab optimo Patre ac-
 ceptâ: cuncta quæ tam interiore quàm ex-
 teriore cæli ambitu continentur, con-
 cordi inter se consensu devinciens, re-
 cta progreditur; rationalibus suis alu-
 mnis qui in terris degunt, quæcumque
 adiposum utilitatem pertinent, sum-
 ma cum æquitate prospiciens. Certoq;
 vivendi spatio mortalibus præstituto,
 universis hominibus concessit, ut in
 hac vita præstantioris cujuldam & æ-
 ternæ vitæ proliudiis exercerentur. Nam
 post hujus ævi curriculum aham præter-

ea divinam ac beatam vitam superesse docuitis qui hujus vitæ certamen cum spe cælestium bonorum obiiissent, reconditam ac preparatam. Et eos quidem qui modestè ac piè vitam transegerint, hinc ad meliora migraturos: illis verò qui in hac vita scelerum convicti fuerint, congruas sedes paratas esse præmonuit. Posthæc sicut in distribuendis certaminum præmiis fieri solet, varias cujusque generis coronas victoribus clara voce pronuntians; alios quidem aliis virtutum præmiis coronat. Bono autem Imperatori, qui pietatis ornamentis decoratus sit, longè majora certaminum premia preparata esse denuntiat. Quorum quasi procemia quædam hîc celebrari permittit; festivitatem scilicet ex perfectis numeris compositam; ternariis, & unitatibus triplicatis. Ac primus quidem ternarius, unitatis partus est: unitas verò numerorum mater, cunctis mensibus ac tempestatibus; annis quoque & omnibus temporum circulis præsidet. Quæ multitudinis omnis principium, fundamentum atque elementum merito dici potest; *μονάς* à manendo appellata. Quippe cum omnis multitudo minuat atque augetur pro numerorum imminutione aut adjectione, sola unitas stabilitatem ac firmitatem sortita est; ab omni multitudine & procreatis ex se numeris segregata. Ideòque indivisibilis illius & ab aliis omnibus discretæ substantiæ imaginem præfert, cujus vi ac participatione, universarum rerum natura subsistit. Unitas enim omnis numeri opifex est: quandoquidem compositione & adjectione unitatum, omnis constat multitudo. Et sine unitate quidem, numerorum substantia cogitatione comprehendi non potest. Ipsa verò extra multitudinem subsistit, longissimè secreta, & omnibus numeris præstantior; cuncta faciens & constituens: ipsa verò à nullo incrementum accipiens. Hujus autem affinis est ternarius, qui nec ipse scindi nec dividi potest, primusque est numerorum qui ex paribus & imparibus compositi sunt. Nam binarius numerus par, adjuncta sibi unitate ternarium, primum numerorum imparium procreavit. Porro ternarius justitiam primus hominibus ostendit, æqualitatem docens: quippe qui principium, medium, ac finem, & regni Trinitatis imaginem referunt; quæ cum in natura ortus ac principii experte constet, omnium quæ ortum habent substantiarum semina, rationes, causæque in se

A *διγωνισμοῖς ἐν ἀγαθῶν ἐλπίσι τῶν
εὐδὲ ἐδίδαξε. καὶ ἐν τοῖς μὲν
ῶσε δὴ βεβιωκόσι, τῶ ἐν δὲ οὐκ ἀκατα-
τῶ μετὰ βασιῶν τε καὶ μετοικίαν γενέσθαι, τῶ
ἡλληγε μὲν ἐν τῷ δὲ, χῶρον λαοικίαν
προσῆκοντα. εἶθ' ὡς ἐν ἀγῶνι ἀθλοπαι-
τοῖς τοῖς νενικηκόσιν ἀναγορεύσας σεφῶς
ἄλλης ἐφ' ἑτέροις ἀρετῶν βραβεῖοις σεφῶς
βασιλεῖ δ' ἀγαθῶ θεοσεβεία κοσμοσα-
νω, μείζονα προσηγομαδὲ κηρύττει τῶ
B λων τὰ γέγρα ἀν τοῖς προσηγομῖοις ἐπιτελεῖται
πανηγυρίζειν δ' ἰδῶσιν. εὐρητή τελείων δὲ ἀθ-
μῶν συγκειμήν τριάδων, μονάδων τε τριῶν
σιόνων ἢ ἡ μὲν πρώτη τριάς, μονάδων αὖτε
νοῖτο ἔξοι. μονάς δ' μήτηρ ἀεθμῶν, ἡ
δ' ἀπάντων κ' ὄρεων ἑξ ἑαυτῶν πάσης ἑξ
νων ἀεθμῶν ἀπροσβέυσσα ἡδὴ κ' παντός πῶτος
ἀρχή, καταβολή τε κ' σοικεῖον, εἰκότως αὖτε
βείη μονάς, ὡς ἂν ἰομῶμεν ἀνομασῶμεν. στίχοι
μεικρῶν κ' ἀξιομῶν παντός πλήθους ἑξ
τῶν ἀεθμῶν ὑφ' ἀρεσῶν τε κ' προσηγομῶν, μὲν
μονάς εἶσιν κ' μονῶν εἴληθε. μειομαδῶν
πληθύνος ἀπάσης, ἑξ τῶν δὲ αὐτ' ἑαυτῶν κ'
εθμῶν. Φέρεται δ' εἰκόνα τῆς ἀμερις κ' ἀκατα-
κρμμένης τῶν ἄλλων εἰσίας, ἡς δ' ἡ ἀκατακρμ-
χή, ἡ τῶ ὄντων ἀπάντων σωῆσθαι οὐκ ἔστι
νάς γὰρ παντός δημιουργός ἀεθμῶν, ἐπιτελεῖ
σωῆσθαι ἑξ προσηγομῶν μονάδων, πᾶν πῶτος
κρατιώταται δ' ἑξ ἄλλως δ' ἑξ μονάδων
σίαν ἀεθμῶν ἐπινοῆσαι αὐτῆ δ' οὐκ ἔστι
πλήθους, πόρρωτάτω τε καὶ κρητῶν ἀεθμῶν
παντός πάντα ποιῶσα καὶ ὑφ' ἀεθμῶν τῶν
μῶν δὲ ἑξ ἑδενός πῶποτε. τῆς δὲ
συγγενῆς ἀρεῖς ὡσαύτως κ' διαίρεσι
D πρώτη τῶ δὲ ἀεθμῶν καὶ ἀεθμῶν ἀεθμῶν
σωῆσθαι ἀεθμῶν ἀεθμῶν γὰρ ὁ δυο μονάδων
προσηγομῶν, τριάδων δὲ πρώτων ἀεθμῶν
γενέσε φύσιν πρώτη δὲ τριάς δικαιοσύνη
ἀνέδειξεν, ἰσόστητος καθηγορησαμένη. ὡς αὖτε
χλῶ καὶ μεσότητα καὶ τελειότητι ἰσῶν δὲ
εἶσα εἰκῶν δὲ ταῦτα μουσική καὶ παιανική
καὶ βασιλικῆς τριάδων ἡ τῆς ἀνάγει καὶ
γενέσε φύσεως ἡετημένη, τῆς τῶ γενέσε
ἀπάντων εἰσίας τὰ ἀεθμῶν καὶ τῶ δὲ*

habeat equalia. Atque hæc mysticè, sacramentalitè & regni Trinitatis imaginem referunt; quæ cum in natura ortus ac principii experte constet, omnium quæ ortum habent substantiarum semina, rationes, causæque in se

γης ἑταίρας αἰτίας, ἀπέληψε. καὶ τριάκοντα μύρια
 δυνάμεις, εἰκότως ἀνὰ ἕνα παντός ἀρχή νομι-
 δαίη δεκάς ἢ τὸ πάντων ἀριθμῶν πέρας διπο-
 λαβῶσα, μέχρι αὐτῆς τὸ πάνις ἴσῃσι. πλήρης
 καὶ παντέλειθρον ὀνομασμένη εἰκότως. ἄτε δὴ
 πάσας ἰδέας καὶ πάντα μέτρα πάντων ἀριθ-
 μῶν, λόγων τε καὶ συμφωνιῶν καὶ ἀρμονιῶν, ὡσε-
 ἕως α. μονάδες γένων ἀξιοθεύσαι καὶ σωθεῖσιν,
 τοῖς δέκα ὡσεὶ ζῶνται. μητέρα τε τούτων καὶ
 πηλαίωρον ὡσεὶ γραφῶν κτησάμεναι, ὡσερ
 ἐπεριερόμω καμπήρα περιεπέσσω. εἶτα κύ-
 κλον ἐργασάμεναι δευτέρω, καὶ πάλιν τρίτον
 καὶ τέταρτον καὶ μέχρι τῶν δέκα, τὸν ἑκατὸν ἐν
 δεκάδων δέκα πληροῖσι καὶ πεῖρα, ἵππῳ πρῶ-
 τῶ ἀνατρέχουσι ἀφ' ἑταίρας. καὶ τεύθεν πάλ-
 λιν ἀρχαίωρα καὶ ἵππῳ τὸν δέκα ὡσεὶ ζῶσαι,
 δεκάκις τε τὸν ἑκατὸν ἀμφιδραμεῖσαι, πα-
 λίσυροι δὲ τῶν αὐτῶν καμπήρων μακρὰς
 δολιχεύουσι διαύλους. Ἰξ αὐτῶν εἰς ἑαυτὰς ἀ-
 νακυκλήμεναι. τῶν γένων δέκα ἰσοδύνατον, μονά-
 δέκα ἢ μονάδες, μίαν διποφαίνουσι δεκάδα
 δεκάς ἢ πέρας μονάδων ὄρος, καὶ καμπή κα-
 λασατικός καμπή μύριον, ἀπειρίας τῶν ἀριθ-
 μῶν. ὅρα ἢ καὶ τέλειθρον μονάδων. ὁμοῦ ἢ τριά-
 δεκάδι συμπλακείσα, τρίτον τε περιεπέσσω
 τῶν τῶν δέκα κύκλων περιόδου, φυσικώτατην
 ἀριθμὸν γενῶν, τὸν τριάκοντα. ὅρα ἐν μονάσι
 τριάς, τὰ τὸ ἐν δεκάσι τριακοντάς. ὅρα τε
 παρὰ ἢ ἑταίρας, τὰ δευτέρω μετ' ἡλίον μεγάλ-
 λα φως ἦρος σελήνης γένων περιόδου ἰσοδύ-
 να ἐπὶ σὺν ὁδον, μὴνὸς κύκλον ἀπειργάζετο.
 μετ' ὃν αὐτῆς ἀρχῆν γενέσεως ἀπολαβῶσα,
 ἕως φωτός καὶ νέων ἡμερῶν ἀπάρχεται. τριά-
 κοντα μύρια κοσμηθεῖσα μονάσι. τρισὶ ἢ τιμη-
 θεῖσα δεκάσι, δέκα ἢ τριάσι φαιδρωθεῖσα.
 τέτοις αὐτοῖς, τὰ τῆς κοσμοκρατορικῆς ἀρχῆς
 ἰσχυρῶς βασιλείας, πρὸς τὰ πάντων ἀγαθῶν
 δοτῆρος τετιμημένα, νέων ἀρχῆς ἀγαθῶν
 ἐπιλαμβανέται. τῶν μὲν, τριακονταετηρικὰς
 ἑορτάς ἀποπληροῦσα, ἡδὴ δὲ ἐν τεύθεν, μακρο-
 τῶν ἐφαπτόμενα διασημάτων. ὡσερ μὴν ὡσε-
 να τε μελλοντῶν ἀγαθῶν ἐλπίδας, ἐν ἕρα-
 νίᾳ βασιλείᾳ ἔνθα σερατιαὶ φῶτων ἀπειρῶν
 ἀμφοῖν πάντων βασιλεία χορεύουσι. ἔχ-
 ἑως ἡλίου, πάντων δὲ αὐτῶν τὰ φῶτα ἡλίου
 κρείττονα ἐπαγομένων. φαιδρωομένων ἰε καὶ
 ἀποσιλομένων τῆ ἀίγλη, τῶν τῆς αἰδίου πηγῆς

A continet. Et ternarii quidem potentia,
 omnium rerum principium jure meri-
 to censetur. Denarius verò finem nu-
 merorum omnium continens, cuncta
 ad se usque progressa sistit ac terminat:
 plenisque & undequaque perfectus
 merito appellatur, quippe qui omnes
 species, omnesque numerorum, ra-
 tionum, concentuum & harmonia-
 rum modos ac mensuras complectitur.
 Unitates ceterè per compositionem au-
 ctæ, denario finiuntur: & decadem
 matrem ac terminalem limitationem
 fortitæ, tanquam in circensi curriculo
 circa hanc metam decurrunt. Deinde
 secundo, tertio & quarto, usque ad
 decimum confecto circuitu, centenari-
 um numerum ex decem denariis im-
 plent. Hinc ad primos carceres rever-
 sæ, ac repetito iterum cursu ad dena-
 rium progressæ; postquam centenarium
 decies circuiverint, iterum retroced-
 entes, circa eandem metas longissi-
 mos cursus conficiunt, à seipsis in se-
 metipsas per gyrum redeuntes. Quip-
 pe in denario unitas, pars decima est;
 decemque unitates unum efficiunt dena-
 rium. Denarius verò, terminus, finis,
 C meta ac perfectio est unitatum: Meta
 quidem infinitatis numerorum: finis
 verò, id est, perfectio unitatum. Por-
 rò ternarius cum denario simul junctus,
 ubi decem circuituum orbem pere-
 gerit, tricenarium gignit numerum
 maximè naturalem. Quod enim ter-
 narius est in unitatibus, id ipsum in dena-
 riiis est tricenarius. Hic etiam certus
 est limes magni illius luminaris, quod
 secundum est à Sole. Quippe Lunæ
 cursus à coitu cum Sole ad proximum
 coitum, mensis orbem conficit: quo
 confecto, rursus quasi ortus initium ad-
 D epta, novum lumen, novisque dies in-
 staurat. Ac triginta quidem unitati-
 bus, tribus verò exornatur denariis, ac
 ternariis decem. Iisdem dotibus à sum-
 mo omnium bonorum Largitore exor-
 natum Imperium Augusti nostri Victo-
 ris, & orbis terrarum Domini, novo-
 rum bonorum initium sumit; hætenus
 quidem tricennialium festivitatem ex-
 plens; ab hinc verò longiora jam inter-
 valla temporum attingens, & spem fu-
 turorum bonorum in cælesti spondens
 Regno. Ubi non unicus Sol, sed innum-
 erabilium luminum agmina circa
 summum omnium Imperatorem exul-
 tant: quorum singula Sole ipso splend-
 idiora sunt, & radiorum ex æterno fonte
 Iii i ij

manantium fulgore illustrantur. Ubi vita est animi in bonorum incorruptibili pulcritudine: ubi vita omni molestia libera: ubi modesta sancta q̄ voluptatis fruitio: tempus sine tempore; avum longum ac finis expers, & in spacia nullo termino circumscripta porrectum; nec amplius dierum ac mensium intervallis, nec annorum circulis; nec tempestatum vicibus distinctum; sed vite cuicdam in immensum producte sufficiens. Quæ non Solis radiis nec astrorum Lunæ splendore illustratur; sed luminare ipsum habet Deum Verbum, unigenitum Filium summi omnium Imperatoris Dei. Quam ob causam illum Solem esse iustitiæ, & omnium luminum præstantissimum lumen, divinis Arcanæ Theologiæ sermonibus traditur. Eundemq; beatissimas illas potestates iustitiæ radiis & sapientiæ splendore collustrare, & animas hominum vera pietate exornatas, non cæli ambitu, sed sinu suo accipientem; promissa sua rebꝰ ipsis firmare atq; adimplere credimus. Mortalium vero nec oculus vidit nec auris accepit; nec mens carnis mole circumdata perspicere unquam poterit, ea quæ pietate præditis hominibus sunt preparata: quæ item tibi, religiosissime Imperator. Cui soli ex omnibus qui unquam extiterunt, summus ille huius universi Imperator Deus id largitus est, ut vitam hominum perpurgares. Cui etiam salutare signum ostendit, cuius virtute cum mortem superasset, triumphum de hostibus egerat. Quod quidem victoriæ tropæum & demonum flagellum, cum tu simulacris erroris opposuisses, de omnibus impiis hostibus ac Barbaris, ac de ipsis demonibꝰ quod aliud est Barbarorum genus, victoriam reportasti. Nam cum duæ in nobis sint substantiæ sibi invicem conjunctæ, animi scilicet & corporis: quorum hoc quidem conspectui expositum est; ille ab oculis remotus; adversus utrumque eorum duo hostium ac Barbarorum genera: alterum occulte; alterum palam & aperto Marte aciem instruunt. Et alterum quidem corpora componit corporibꝰ; alterum verò incorporeis cuiusque modi machinis nudum hominis animū oppugnat. Porro Barbari illi qui sub aspectum cadunt, velut Nomades quidam feri & agrestes; qui nihil à bellis distant, in mansuetos hominū greges impetu faciunt; agros populantur; urbes in servitutē redigunt; & tanquam

CAP. VII.

Α μάγμα αυγῶν. ἐντα ζωὴ ψυχῆς, ἐντα ζωὴ ἀκηράτοις καλλῆσιν. ἐντα βίβη, πᾶσι, ὅσοι ἀχθῆδόν. ἐντα σωφρον. καὶ πῶνα γῶ ἠδονῆς διπλαυσι. καὶ χροῖν. ἀχρῶν μακροῦν καὶ ἀτελεύτητ. εἰς ἀσφρα- φον τέλος μηκυνόμενος. ἐκ ἐθ' ἡμερῶν ἡ μῶν διασήμασιν, εἰς ἐνιαυτῶν κυκλοῦσιν, τε καὶ χροῖων ἀειδίδοις ἀναμετρεῖσιν. καὶ εἰς ἀπειρον ἐκτενωρῆσιν ζωὴ διαρκῶν. ὅς ὕφ' ἡλίου φωτίζομεν, εἰς ἀσφραῖν πᾶσι καὶ σελῆνης αὐγῆς καταλαμπομεν. ἀλλ' αὐτὸ ἐχέσθι φωσῆσθαι τὸν Θεὸν λόγον, τὸν μὲν γὰρ παῖδα τῆ παμβασιλείας παρὸς καὶ πᾶσι τὸν δικαιοσύνης, καὶ Φῶς ἐπέκνενα φωστῆσθαι πάντων, λόγων ἀπόρρητοι μῦθοι θεολογῆσθαι τῶν δ' αὐτὸν δικαιοσύνης ἀκτίσι, σελῆ- τε αὐγῆς, τὰς παμμακροῦσιν καταλα- πεν δυνάμεις. τὰς τε εὐσεβεία παρεκδου- μῆρας ψυχῆς ἀπὸ τῆς ἕρανις ἀσφραῖας τοῖς αὐτῶν κόλποις διπλαβοῦντα, τῶν οὐρανῶν ἀγγελῶν ἔργοις πιστῶσθαι τὰς ὑποχρεῖσιν, π- σενόμεν θνητῶν δ' ὀφθαλμοῦσιν ἐκ ἰδῶν, ἐπὶ ἀκοῆ τῆς διέγνω. ἀλλ' ἐδὲ νέσθαι σακκαηφισ- μῆρ, οἷός τε ἀνείη διαθεῖσθαι, ἀτὸς εὐσε- βεία διακοσμησθαι τῶν ἀσφραῖας, ὡσπερ ἐν κ' σοὶ βασιλεῦ θεοσεβέσθαι, ὡ μ- νῶ τῆ ἐξ αἰῶν. ἐνταῦθεν ἠδὲ τὸν ἀνδραπαι- δικα καθάραι βίον, αὐτὸς ὁ τῆ ὅλων παμ- βασιλείας Θεὸς ἐδωκῆσθαι. ὡς τὸ αὐτῶν σπῆσθαι ἀνέδδειξε σημεῖον, δι' ὃ τὸν θάνατον καταγ- νισάμεν, τὸν καὶ τῆ ἐχθρῶν ἡγῆσθαι θραυ- ρον: ὁ δὲ νικητικὸν τροπαιον, δαμῶσθαι ἀν- τροπαιον τοῖς τ' πλάνης ἰνδάλμασιν ἀντα- ρατάξας, τὰς καὶ πάντων ἀδῶν πολεμῶ- τε καὶ βαρβάρων. ἠδὲ καὶ αὐτῶν βαρβάρων ἄλλων τε τῶν δαμῶνων, ἦρα τὸ ἴδιον Δυσὶν γδοι φύσειν ἐν ἡμῖν συμπεπλεγμε- νων, ψυχῆς λέγω καὶ σώματος. καὶ τὸ μῆρ τοῖς πᾶσι, τὸ δ' ἀφανὸς καθεστῶσθαι. ἔπειτα τοῖς ἐναντία βαρβάρων καὶ πολεμῶσθαι νη, τὸ μῆρ ἀφανῶσθαι, τὸ δ' ἐπὶ τὸ προφανὸς πα- ρετάξτεσθαι καὶ τὸ μῆρ σώματος σώματα πᾶ- σεβλημῶν. τὸ δ' ἀσώματος παμμα- χίας, γυμνῶ αὐτῶ ἐπολιόρκει τῆν ἀ- θεῶσθαι ψυχῶν. εἰς οἱ μῆρ ὁρατοῖ βαρ- βάροι, νομάδες πᾶσι ἀγριοί, θνητῶν ἐπὶ διαφέροσθαι, ἔπειτα τὰς ἡμέρας τῶν ἀνδρα-